A TANÁCS AJÁNLÁSA

(2017. július 11.)

Finnország 2017. évi nemzeti reformprogramjáról, amelyben véleményezi Finnország 2017. évi stabilitási programját

(2017/C 261/25)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 121. cikke (2) bekezdésére és 148. cikke (4) bekezdésére,

tekintettel a költségvetési egyenleg felügyeletének megerősítéséről és a gazdaságpolitikák felügyeletéről és összehangolásáról szóló, 1997. július 7-i 1466/97/EK tanácsi rendeletre ([1]) és különösen annak 5. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a makrogazdasági egyensúlyhiányok megelőzéséről és kiigazításáról szóló, 2011. november 16-i 1176/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletre ([2]) és különösen annak 6. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság ajánlására,

tekintettel az Európai Parlament állásfoglalásaira,

tekintettel az Európai Tanács következtetéseire,

tekintettel a Foglalkoztatási Bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdasági és Pénzügyi Bizottság véleményére,

tekintettel a szociális védelemmel foglalkozó bizottság véleményére,

tekintettel a Gazdaságpolitikai Bizottság véleményére,

mivel:

(1) A Bizottság 2016. november 16-án elfogadta az éves növekedési jelentést, amely elindította a gazdaságpolitikai koordináció 2017. évi európai szemeszterét. Az Európai Tanács 2017. március 9–10-én jóváhagyta az éves növekedési jelentés prioritásait. A Bizottság az 1176/2011/EU rendelet alapján 2016. november 16-án elfogadta a riasztási mechanizmus keretében készült jelentést, amelyben Finnországot azon tagállamok közé sorolta, amelyek vonatkozásában részletes vizsgálatra kerül sor. A Bizottság ugyanezen a napon az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló tanácsi ajánlásra vonatkozó ajánlást is elfogadott, amelyet az Európai Tanács 2017. március 9–10-én jóváhagyott. A Tanács 2017. március 21-én elfogadta az euroövezet gazdaságpolitikájáról szóló ajánlást ([3]) (a továbbiakban: az euroövezetre vonatkozó ajánlás).

(2) mivel Finnország pénzneme az euro, továbbá tekintettel a gazdasági és monetáris unió gazdaságainak szoros összefonódására, Finnországnak gondoskodnia kell arról, hogy teljeskörűen és megfelelő időben végrehajtsa az euroövezetre vonatkozó ajánlást, melyet az alábbi 1–2. ajánlás tükröz.

(3) A Finnországra vonatkozó 2017. évi országjelentést 2017. február 22-én tették közzé. Az országjelentés értékelte a Tanács által 2016. július 12-én elfogadott országspecifikus ajánlások és az előző években elfogadott országspecifikus ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket, valamint az Európa 2020 stratégia nemzeti szintre lebontott célkitűzései kapcsán a Finnország által elért eredményeket. Emellett magában foglalta az 1176/2011/EU rendelet 5. cikke szerinti részletes vizsgálatot is, amelynek eredményeit 2017. február 22-én szintén közzétették. Vizsgálata alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy Finnországban nem áll fenn makrogazdasági egyensúlyhiány.

([1]) HL L 209., 1997.8.2., 1. o.
([2]) HL L 306., 2011.11.23., 25. o.
([3]) HL C 92., 2017.3.24., 1. o.

(4) Finnország 2017. április 28-án benyújtotta 2017. évi nemzeti reformprogramját és 2017. évi stabilitási programját. A kapcsolódási pontok figyelembevétele érdekében a két program értékelésére egyidejűleg került sor.

(5) A 2014 és 2020 közötti időszakra vonatkozó európai strukturális és beruházási alapok programozását a vonatkozó országspecifikus ajánlások figyelembevételével alakították ki. Az 1303/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 23. cikke szerint, amennyiben az a vonatkozó tanácsi ajánlások végrehajtásának elősegítése érdekében szükséges, a Bizottság kérheti egy tagállamtól partnerségi megállapodása és releváns programjai felülvizsgálatát és azokhoz módosítások javaslatát. A Bizottság az európai strukturális és beruházási alapok hatékonyságát és a gondos gazdasági irányítást összekapcsoló intézkedések alkalmazására vonatkozó iránymutatásokban további részletekkel szolgált arról, hogyan alkalmazná az említett rendelkezést.

(6) Finnország jelenleg a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós ágához tartozik, és az adósságszabály hatálya alatt van. 2017. évi stabilitási programjában a kormány azt vetíti előre, hogy a GDP-arányos államháztartási hiány a 2016-os - 1,9 %-ról 2017-ben - 2,3 %-ra nő, majd fokozatos javulást követően 2020-ra - 0,2 %-ra csökken. A tervek szerint 2019-től kezdődően sikerül megvalósítani a középtávú költségvetési célt, vagyis a GDP 0,5 %-ának megfelelő strukturális hiányt. Az újraszámított strukturális egyenleg ([2]) alapján azonban úgy tűnik, hogy a középtávú költségvetési cél csak 2020-tól válik elérhetővé. A 2017. évi stabilitási program szerint a GDP-arányos államadósság 2017-ben várhatóan 64,7 %-on fog tetőzni, majd 2020-ban 62,7 %-ra mérséklődik. Az e költségvetési előrejelzések alapjául szolgáló makrogazdasági forgatókönyv – különösen 2018 és 2019 tekintetében – optimistának tűnik. A forgatókönyv azon a várakozáson alapul, hogy a foglalkoztatás 2018–2019-ben évente közel 2 %-kal fog bővülni, ami lényegesen több, mint az elmúlt 10 évre jellemző éves átlagos növekedés (+ 0,2 %).

(7) 2017. május 22-én a Bizottság az EUMSZ 126. cikkének (3) bekezdése szerinti jelentést fogadott el, mivel Finnország államadóssága meghaladta a GDP 60 %-ában meghatározott referenciaértéket. Az összes releváns tényező vizsgálata nyomán a jelentés megállapította, hogy az adósságkritériumnak való megfelelés teljesítettnek tekintendő.

(8) A 2017. évi stabilitási program szerint a menekültek rendkívüli beáramlása jelentős költségvetési hatással járt, és a program megfelelő adatokkal igazolja a költségvetési többletterhek mértékét és jellegét. A 2017. évi stabilitási program szerint a költségek 2016-ban a GDP 0,34 %-ának feleltek meg. A Bizottság szerint 2016-ban a figyelembe vehető többletkiadások a GDP 0,17 %-át tették ki. Az 1466/97/EK rendelet 5. cikkének (1) bekezdésében és 6. cikkének (3) bekezdésében foglalt rendelkezések lehetőséget adnak e többletkiadások figyelembevételére, mivel a menekültek beáramlása kivételes helyzetet jelent, ez jelentős hatással van a finn államháztartásra, és a középtávú költségvetési célhoz vezető korrekciós pályától való átmeneti eltérés engedélyezése nem veszélyeztetné a pénzügyi fenntarthatóságot. Ennek megfelelően, e többletkiadások figyelembevétele érdekében, a középtávú költségvetési cél eléréséhez 2016-ban szükséges kiigazítás mértékét csökkentette a Bizottság. A 2017. évi stabilitási program szerint a rendkívüli menekültbeáramlással kapcsolatban felmerült költségek 2017-ben várhatóan a GDP 0,15 %-ának megfelelő mértékben fognak csökkenni. A Bizottság a figyelembe vehető összegekre is kiterjedő, 2017-re vonatkozó végleges értékelést a finn hatóságok által megadott tényadatok alapján 2018 tavaszán végzi majd el.

(9) Finnország a 2017. évi költségvetésiterv-javaslatában kérte, hogy az Ecofin Tanács által 2016 februárjában jóváhagyott, a Stabilitási és Növekedési Paktum által biztosított rugalmasságról szóló közös álláspontnak megfelelően igénybe vehesse a prevenciós ág keretében biztosított rugalmasságot, tekintettel az államháztartás hosszú távú fenntarthatóságát kedvezően befolyásoló, nagy horderejű strukturális reformok tervezett végrehajtására (a kért rugalmasság a GDP 0,5 %-ának felel meg), továbbá az EU által az európai strukturális és beruházási alapok keretében társfinanszírozott projektekre fordított nemzeti kiadásokra (a kért rugalmasság a GDP 0,1 %-ának felel meg).

(10) A strukturális reformok tekintetében kért rugalmasság a munkaerőpiaci reformokra, különösen a versenyképességi paktumra és a nyugdíjreformra vonatkozik. A paktum értelmében a munkavállalók több mint 90 %-ára vonatkozóan 12 hónapra befagyasztják a béreket, valamint állandó jelleggel – kompenzáció nélkül – 24 órával megnövelik a munkavégzés éves időtartamát. Ezenkívül a társadalombiztosítási járulékok nagyobb hányada hárul majd a munkavállalókra. A bérbefagyasztás és a munkavállalók megnövekedett költségterheinek ellensúlyozására a kormány 2017-től kezdődően tartósan csökkentette a munkajövedelem utáni adót. A nyugdíjreform keretében a kötelező nyugdíjkorhatár legalacsonyabb szintjét 2027-re 63-ról 65 évre emelik; ezt követően pedig a nyugdíjkorhatárt a

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013. december 17-i 1303/2013/EU rendelete az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra, a Kohéziós Alapra, az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó közös rendelkezések megállapításáról, az Európai Regionális Fejlesztési Alapra, az Európai Szociális Alapra és a Kohéziós Alapra és az Európai Tengerügyi és Halászati Alapra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról és az 1083/2006/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 347., 2013.12.20., 320. o.).

([2]) A Bizottság által a közös módszertannak megfelelően újraszámított, egyszeri és ideiglenes intézkedésektől mentes, ciklikusan kiigazított egyenleg.

várható élettartamhoz igazítják. Mindkét reform 2017-ben lépett életbe. A 2017. évi költségvetésiterv-javaslatban foglaltak szerint a versenyképességi paktum eredményeként a javuló költség-versenyképesség magasabb foglalkoztatáshoz és a reál-GDP mintegy 1,5–2 %-os növekedéséhez vezethet. Az intézkedés jellegéből következően némi bizonytalanság övezi a foglalkoztatásra, illetve a GDP-re vonatkozó becsléseket, de azok összességükben megalapozottnak tűnnek. Következésképpen ezek a reformok kedvező hatást fognak gyakorolni az államháztartás fenntarthatóságára. Emellett a Bizottság 2017. tavaszi előrejelzése alapján a 2017. évi kibocsátási résre vonatkozóan elvégzett részletes elemzés eredményei azt jelzik, hogy Finnország 2017-ben teljesíti a minimális referenciaértéket. A hiányra vonatkozóan a GDP 3 %-ában meghatározott referenciaérték tiszteletben tartásának további biztosítékát jelenti a kormány nyilvános kötelezettségvállalása arra, hogy 2017 folyamán szükség szerint további intézkedéseket tesz a költségvetési szabályoknak való megfelelés biztosítása, így többek között a Szerződésben rögzített 3 %-os GDP-arányos referenciaérték betartása érdekében. Ennek alapján a jelenlegi értékelés szerint Finnország megfelel a 2017-re vonatkozóan kért, GDP-arányosan 0,5 %-os átmeneti eltérés feltételeinek, feltéve, hogy megfelelően végrehajtja a megállapodás szerinti reformokat, amit az európai szemeszter keretében ellenőrizni fognak.

(11) Ami a további beruházásokra vonatkozó rugalmasság iránti kérést illeti, a 2017. évi stabilitási programban szereplő információk alapján megalapozottnak tűnik, hogy Finnországnak a középtávú költségvetési célhoz vezető kiigazítási pályától való 2017. évi átmeneti eltérése ténylegesen a beruházások növelését szolgálja. Következésképpen, és figyelembe véve a minimális referenciaértékre vonatkozó fenti tényezőket is, továbbá azt, hogy a becsült kibocsátási rés részletes elemzése megerősíti, hogy Finnország gazdasági nehézségekkel küzd, a jelenlegi értékelés alapján Finnország 2017-ben teljesíti a GDP-arányosan 0,1 %-nak megfelelő – az Unió által társfinanszírozott projektekre fordított nemzeti beruházási kiadások figyelembevétele céljából biztosított – átmeneti eltérés feltételeit. A Bizottság utólagos értékelést fog végezni, amely során ellenőrzi a társfinanszírozott beruházási projektekre fordított tagállami kiadások és a kapcsolódó engedmények tényleges összegét.

(12) A Tanács 2016. július 12-i ajánlása szerint Finnországnak 2017-ben legalább a GDP 0,6 %-ának megfelelő éves költségvetési kiigazítást kell végrehajtania a középtávú költségvetési cél elérése érdekében. A Bizottság 2017. tavaszi előrejelzése azt jelzi, hogy – a minimális referenciaérték (azaz a GDP 1,1 %-ának megfelelő mértékű strukturális hiány) további tiszteletben tartásának biztosítása mellett – a strukturális reformokra és a beruházásokra vonatkozó rendelkezés keretében 2017-ben a GDP 0,6 %-ának megfelelő mértékű további átmeneti eltérésre van mozgástér. Mindezek alapján megengedhető lenne a strukturális egyenleg GDP-arányosan 0,5 %-os romlása 2017-ben. A Bizottság 2017. tavaszi előrejelzése szerint Finnország megfelelne a prevenciós ág követelményeinek. Az átfogó értékelés következtetése a menekültek rendkívüli mértékű beáramlásából eredő költségvetési hatás 2017. évi csökkenésére vonatkozó jelenlegi aktualizált becslés figyelembevételével sem változna. Finnország 2018-ig várhatóan teljesíti középtávú költségvetési célját, figyelembe véve azokat az engedményeket, amelyeket a kivételes helyzet összefüggésben (2016-ra), továbbá a strukturális reformok és a beruházások végrehajtása tekintetében (2017-re) biztosítottak ([1]). A Bizottság 2017. tavaszi előrejelzése szerint ez a kiigazítás összhangban van a nettó elsődleges államháztartási kiadások ([2]) legfeljebb 1,6 %-os nominális növekedésével, ami a GDP 0,1 %-ának megfelelő éves strukturális kiigazítást jelent. Változatlan politikát feltételezve Finnország 2018-ban meg fog felelni a prevenciós ág követelményeinek. Az átfogó értékelés következtetése a menekültek rendkívüli mértékű beáramlásából eredő költségvetési hatás 2017. évi csökkenésére vonatkozó jelenlegi aktualizált becslés figyelembevételével sem változna. Finnország ugyanakkor az előrejelzések szerint 2017-ben és 2018-ban az adósságcsökkentési referenciaértéknek nyilvánvalóan nem fog megfelelni. A Tanács összességében úgy véli, hogy Finnországnak a megfelelés biztosítása érdekében készen kell állnia további intézkedések meghozatalára.

(13) A népesség elöregedése és a munkavállalók számának csökkenése miatt a nyugdíjakra, az egészségügyre és a tartós ápolás-gondozásra fordított kiadások a GDP arányában a 2013-as 23 %-ról 2030-ra várhatóan 27 %-ra fognak emelkedni. 2017 januárjában nyugdíjreform lépett életbe, amelynek keretében a kötelező nyugdíjkorhatár legalacsonyabb szintjét 2027-re 63-ról 65 évre emelik, és a kötelező nyugdíjkorhatárt a várható élettartam változásaihoz igazítják. A jelenleg az önkormányzatok hatáskörébe tartozó szociális és egészségügyi szolgáltatások költsége a GDP 10 %-át teszi ki. Az előrejelzések szerint a rendszer reformja nélkül ez a kiadás a következő években nominális értelemben évi 4,4 %-kal fog nőni, és a GDP-hez viszonyított részaránya is emelkedni fog. A reformok fő célkitűzései között szerepel, hogy a költségek jobb ellenőrzésével hosszú távon csökkenjen az államháztartás terén meglévő fenntarthatósági rés. Ez a szolgáltatások integrációja, a szolgáltatásnyújtók nagyobb méretű egységekbe

([1]) Finnország 2018-ban eltérhet középtávú költségvetési céljától, mivel az átmeneti eltérések hároméves időtartamra továbbvihetők.

([2]) A nettó államháztartási kiadás a teljes államháztartási kiadás, a következők kivételével: kamatkiadások, az uniós programokra fordított azon kiadások, amelyeket teljes mértékben ellentételeznek az uniós alapokból származó bevételek, valamint az álláskeresési ellátásokra fordított kiadások nem diszkrecionális változásai. A hazai finanszírozású bruttó állóeszköz-felhalmozás négyéves időszakra van szétterítve. A törvényben előírt diszkrecionális bevételi intézkedéseket, illetve bevételnövelést figyelembe veszik. A bevételi és a kiadási oldalon végrehajtott egyszeri intézkedéseket nettósítják.

szervezése és a digitalizálás révén valósul majd meg. A szociális és egészségügyi szolgáltatások reformjára vonatkozó jogalkotási javaslatok első csomagját 2017 márciusában terjesztették a parlament elé. Ezek a törvények olyan jogi keretet fognak kialakítani, amelynek értelmében 2019-től 18 új igazgatási egység veszi át az önkormányzatoktól a szociális és az egészségügyi szolgáltatásokra vonatkozó feladatköröket. A reform leginkább vitatott részeire – különösen a páciensek szabad szolgáltatóválasztására – vonatkozó jogalkotási javaslatokat 2017 május elején benyújtották a parlamentnek és még el kell fogadni őket kell ahhoz, hogy a terveknek megfelelően 2019-től végrehajthatók legyenek.

(14) Az utóbbi évekre mérsékelt béremelkedés volt jellemző. 2014 és 2016 között a kialkudott béreknek az előző év azonos időszakához viszonyított átlagos növekedési üteme 0,7 % volt. A munkatermelékenység csekély növekedése miatt a költség-versenyképesség csak fokozatosan javult. A szociális partnerek 2016-ban aláírták a versenyképességi paktumot, amely Finnország versenyképességének 2017 folyamán történő fokozatos javítására irányul. A paktum értelmében a munkavállalók több mint 90 %-ára vonatkozóan 12 hónapra befagyasztják a béreket, valamint állandó jelleggel – további kompenzáció nélkül – 24 órával megnövelik a munkavégzés éves időtartamát. Ezenkívül a társadalombiztosítási járulékok nagyobb hányada hárul majd állandó jelleggel a munkavállalókra. A tervek szerint ezek az intézkedések a következő években hozzájárulnak az export és a foglalkoztatás bővüléséhez. A bértárgyalások 2017 második felében esedékes fordulója alapvető lesz e várt kedvező hatások biztosításához, mivel a versenyképességi paktummal nem sikerült teljes mértékben megszüntetni a versenytársakkal való összehasonlításban fennálló költség-versenyképességi eltéréseket.

(15) 2016-ban fokozatosan javulni kezdett a munkaerőpiaci helyzet, de továbbra is vannak kihívások. 2008 és 2015 között a feldolgozóiparban 21 %-kal csökkent a foglalkoztatás. Más ágazatokban – így az építőipari és ingatlanszektorban, valamint az egészségügyi szolgáltatások terén – a munkaerőhiány jelei mutatkoznak. Ez rávilágít a célirányos, aktív munkaerőpiaci politikák szükségességére és arra, hogy a foglalkoztatási mobilitás lehetővé tétele érdekében folytatni kell az egész életen át tartó tanulásba és a szakképzésbe való befektetést. A betöltetlen álláshelyeknek a foglalkoztatáshoz viszonyított aránya 2016-ban majdnem olyan magas volt, mint 2007-ben, a munkanélküliségi ráta pedig két százalékponttal haladta meg a 2007-es adatot. Ez adódhat a munkaerő-kereslet és -kínálat közötti megfelelés hiányából, egyes betöltetlen pozíciók csekély vonzerejéből, illetőleg a munkavállalás korlátozott mértékű ösztönzéséből. Folyamatos intézkedésekre van szükség az inaktív népesség – különösen a 25–39 éves korosztály, a tartósan munkanélküliek és a migránsok – jobb munkaerőpiaci részvételének biztosításához. Ahhoz, hogy a migráns háttérrel rendelkező személyek körében fokozódjon a társadalmi és a munkaerőpiaci szerepvállalás, folyamatos beruházásokra van szükség az oktatásukban.

(16) Az aktivizálás tekintetében a különféle típusú juttatásokat biztosító összetett ellátórendszer következtében jelentős inaktivitás, adócsapda, valamint az ellátások visszaállításával kapcsolatos bürokratikus problémák jelentkezhetnek. Alapvető fontosságú lenne ezeknek a csapdáknak a megszüntetése. Az állásajánlatok elfogadásának fokozottabb ösztönzése érdekében szigorították a munkanélküliek esetében az állásajánlat elfogadására, illetőleg az aktivizálási programban való részvételre vonatkozó kötelezettségeket. Emellett csökkentették a jövedelemalapú álláskeresési járadékok időtartamát. Pozitív ösztönzők bevezetésére került sor, így például az álláskeresők aktivizálása érdekében a munkanélküliségi alapellátás felhasználható mobilitási és bértámogatásként. A munkavállalás további fokozását kiegészíthetné a munkavállalás vagy a vállalkozásindítás terén meglévő bürokratikus akadályok megszüntetése.

(17) A nem költségalapú versenyképesség visszafogja az exportteljesítményt és csökkentheti Finnország vonzerejét a külföldi befektetők körében. Folyamatban van a strukturális változás, de üteme a közelmúltban lelassult. Előrelépés történt a szolgáltatási szektornak – például a kiskereskedelem és a közlekedés – verseny előtti megnyitása tekintetében, és javaslatokat terjesztettek elő egyéb belföldi szolgáltatási ágazatok versenyének fokozása érdekében. Bár nemzetközi összehasonlításban Finnország a vállalkozási és a befektetési környezet tekintetében a világ vezető országai közé tartozik, a gazdaság méretéhez képest a befelé irányuló befektetések meglévő állománya Finnországban az uniós átlag alatt van.

(18) A 2017. évi európai szemeszter keretében a Bizottság elvégezte Finnország gazdaságpolitikájának átfogó elemzését, és azt közzétette a 2017. évi országjelentésben. A Bizottság értékelte továbbá a 2017. évi stabilitási programot és a 2017. évi nemzeti reformprogramot, valamint az előző években Finnországnak címzett ajánlások végrehajtása érdekében hozott intézkedéseket. Figyelembe vette nemcsak a programoknak és a nyomonkövetési intézkedéseknek Finnország fenntartható költségvetési, valamint társadalom- és gazdaságpolitikája szempontjából mutatott jelentőségét, hanem azt is, hogy megfelelnek-e az uniós szabályoknak és iránymutatásoknak, tekintve, hogy az Unió átfogó gazdasági kormányzását az uniós szempontoknak a leendő tagállami döntésekbe való beépítésével kell megerősíteni.

(19) Ezen értékelés fényében a tanács megvizsgálta a 2017. évi stabilitási programot, és arról alkotott véleményét ([1]) különösen az alábbi 1. ajánlás tükrözi,

AJÁNLJA, hogy Finnország 2017-ben és 2018-ban tegyen intézkedéseket a következők érdekében:

1. Folytasson a Stabilitási és Növekedési Paktum prevenciós ágának követelményeivel összhangban levő költségvetési politikát, ami lehetővé teszi, hogy 2018-ban elérje középtávú költségvetési célját, figyelembe véve a kivételes helyzethez, valamint az azon strukturális reformok és beruházások végrehajtásához kapcsolódóan kapott engedményeket, amelyek tekintetében átmeneti eltérés engedélyezésére került sor. Biztosítsa a szociális és az egészségügyi szolgáltatások költséghatékonyságának javítását célzó közigazgatási reform időben történő elfogadását és végrehajtását.
2. A szociális partnerek szerepét teljes mértékben tiszteletben tartva mozdítsa elő, hogy a bérek fokozottabban igazodjanak a termelékenységhez. A foglalkoztatási és a társadalmi kihívások kezelése érdekében hozzon célirányos, aktív munkaerőpiaci intézkedéseket, gondoskodjon a munkavállalást és a vállalkozói szellemet elősegítő ösztönzőkről.
3. A szolgáltatások terén a verseny fokozása és a beruházások előmozdítása érdekében folytassa a szabályozási keret fejlesztését és az adminisztratív terhek csökkentését.

Kelt Brüsszelben, 2017. július 11-én.

a Tanács részéről

az elnök

T. TÕNISTE

([1]) Az 1466/97/EK rendelet 5. cikkének (2) bekezdése szerint.